

6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Διάταξις Ἀκολουθίας ἰσχύουσα αἰωνίως,
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι - Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Ἀπολυτίκιον.
Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι - Θ

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος $\frac{6}{2}$

ε γκρα τει ας δι δασκαλον α νε δει ξε σε τη ποι οι
μνησου η των πραγ μα των α ληθει α δια του το
ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω
χει α τα πλσ σι α πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα ε
πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η
μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυφον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δια σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ἀ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀστράπτεις ἐν τῇ γῆ, τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, Νικόλαε σοφέ, καὶ

κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ ἐν γῆ σε δοξάσαντος· ὃν ἰκέτευε, πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σου, πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντας, Πατέρων ἐκλόγιον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθη, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν πιστῶν προΐστασαι, σκέπων φρουρῶν τούτους μάκαρ, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμενος σαφῶς, ἱεραρχῶν ὠραιότατον, κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε ὄσιε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδης, ἢ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Προστάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἱρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παρῶρησίᾳ· καὶ κανῶν ἀνεδείχθης, πᾶσιν Ὁρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις, διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων· σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος δ' Βου ξ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μϛ ϛ

Ο^{Δι} ι μι σϛ ϛν τεϛ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

^{Βϛ} η η τε ε ε ε ε α πο ο τϛ Κυ υ ρι

^{Πα} ι ι ϛ ϛ ωϛ χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο οϛ

^Μ γαρ ^{Βϛ} πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε

ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ^{Βϛ} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι

Α^{Βϛ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ωϛ

Κ^{Βϛ} αι νυν και α ει και εις τϛϛ αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α^{Βϛ} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει^{Β8} τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
 ει ει θρα α^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
 ο ον τα α^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
 α αν^{Β8}

Προκείμενον. Ἦχος δ'. (Ψαλμ. ριε').

Τι ι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι
 ου^Δ ο θα να α τος τς Ο σι ου αυ του^{Β8}

Στίχ. α'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ^{Β8}
 πε ρι παν των ω ων
 αν τα πε δω κε μοι^{Β8}

Τι ι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι
 ου^Δ ο θα να α τος τς Ο σι ου αυ του^{Β8}

Στίχ. β'. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως^{Β8}
 και εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ι ε πι ι κα λε σομαι^{Β8}

^Χ**Τ**ι ι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ι ι
 ου^Ζ ο θα να τος του Ο σι ου αυ τς ε ε ε ε^{Β8}

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

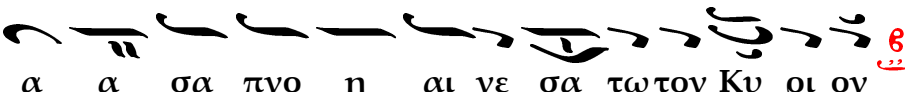

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

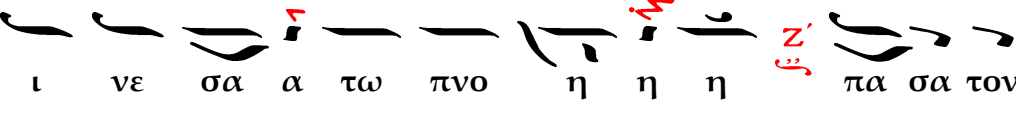

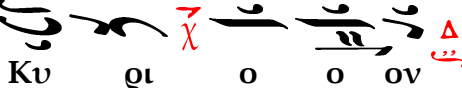

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (δ' 25, ε' 1-12)

(Ζῆτει τῇ Γ' Ἰανουαρίου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς

Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ· χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῥοσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τῶ I ε ρα αρ χῶ πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κῶ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα-Θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο ο

μη μα α α μη

Ε^{Πα}υ δα λε α γα θε και πι ι στε ευ ερ γα α τα
 τσ αμ πε λω ω ω νο ος Χρι ι ι στσ σου και
 το βα ρος της η με ρας ε βα στα σας σου και το
 δο θεν σοι τα λαν τον ε πη ην ξη η η η σας και τοις
 με τα σε Ελ θε ς σιν ς ς κ ε φθο ο νη η η
 η σας δι ο πυ λη σοι ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
 ω ω ω ω κται εισ ελ θε εις την χα ραν τσ Κυ ρι
 ς ς και προ σβε ευ ε υ περ η η μων Α γι
 ε ε Νι κο λα ε ε ε ε ε

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς στ' καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς

Σὺν Νικολάῳ τῇ Θεοτόκῳ μέλπω, καὶ πόθῳ προσάδω.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ῥδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ· ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίας τὴν ἄβυσσον, ἢ τετοκυῖα, σταγόνα σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κατάπεμψον, ὕμνολογῆσαι τῶν χαρίτων σου τὸ πέλαγος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνῶ σε Πανύμνητε, ἦν ἀνυμνοῦσιν, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὡς Θεὸν κυήσασαν, τὸν ὑπερύμνητον· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ· ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Σοί, Νικόλαε, θεῖον ἐξάδω μέλος.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκῶς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμὸν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν· ὅπως εὐφημήσω χαίρων σου, παμμάκαρ τὴν πανήγυριν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ δοξάζων πάντας τοὺς αὐτόν, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον, τοὺς προστρέχοντας τῇ σῆι σκέπη Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πίστει σε, καὶ πόθῳ παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς, ὄφρις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ ὡς αἰχμάλωτον ἤρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεῖς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομητορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ἄτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς

κατὰ Ἀλφάβητον, χωρὶς τῶν Τριαδικῶν καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπόρω γλώττη καὶ χεῖλεσιν, ἐγκώμιον βραχὺ καὶ παράκλησιν, προσάξαι τῇ σῆι Νικόλαε, ἦκω θεομιμήτῳ ὑπεροχῇ· ἀλλ' ὡς πλουτοδότης, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, ἴλεων δίδου μοι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, ἰσάγγελος ἐν γῆι πεφανέρωσαι· χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος, καὶ καταπονουμένων ἐκδικητής, πάντων θλιβομένων, ἐν κινδύνοις βοηθός, Πάτερ Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνωρίζει πᾶσα ὑφήλιος, Νικόλαε τρισμάκαρ τὰ θαύματα, τῶν σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος, πένητες τὸν προστάτην, καὶ ὀρφανοί, χῆραι τὸν τροφέα, καὶ τυφλοὶ τὸν ὁδηγόν, πάντες τὸν πρόμαχον.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τριάδα σέβω τὴν ἄκτιστον, Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, οὐσίαν ἀπλὴν Θεότητα, φύσιν μὴ τεμνομένην οὐσιωδῶς, τρεῖς τὰς ὑποστάσεις, διαιρῶν προσωπικῶς, καὶ καθ' ὑπόστασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως Λόγον συνείληφας, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Πανάχραντε, καὶ τοῦτον σαρκὶ γεγέννηκας, μείνασα μετὰ τόκον ὡσπερ τὸ πρίν· τοῦτον ὡς Υἱόν σου, καὶ Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἀεὶ ἰκέτευε.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ οὐρανὸς ὁ καθαρῶτατος, τὸ τοῦ Βασιλέως ἀνάκτορον, ὁ χαριτόπνους ἀληθῶς, καὶ εὐώδης Παράδεισος, ἡ ἐλπίς χριστιανῶν, ἡ Θεοτόκος ὑμνεῖσθω μοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λόγω τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν πρὸς ὑπαρξιν, παραγαγόντα λογικὴν, φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, ἀλογίας ἐκλυτρούμενον, βροτοὺς παντευλόγητε.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότη γνήσιος, σὺ μαθητῆς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία Χριστὸν ἡ τέξασα· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ἄτερος τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέλτον ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος θεόφρον πολλῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένην ἀθανάτῳ, καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ, Χριστοῦ τοῦ

Θεοῦ Νικόλαε, ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκύ, στάξεις ἐν τοῖς λόγοις σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐδειξεν ἡ χάρις, ἐπὶ σὲ παραδόξως τὰ θαύματα· ἡ φαιδρὰ γὰρ σοῦ πολιτεία, ᾧ Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ παντὸς τηλαυγέστερον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχαῖς, αἴγλη θείου Πνεύματος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, ἐν ὀνείροις σαφῶς ὀπτανόμενος, καὶ νεανίας ἐκ θανάτου, παραδόξως λυτροῦσαι, βοῶν ἐμφανῶς τῷ ἄνακτι· Μὴ ἀδικήσης τοὺς ἄνδρας ἐπεὶ, φθόνῳ διεβλήθησαν.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἰλεως γενοῦ μοι, Παναγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμελείαις, ῥυπωθέντι τῷ βίῳ, Πατῆρ, ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, διατηροῦσά με πάντοθεν καὶ αἰεὶ, ἄτρωτον ἐκ θλίψεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νέμοις Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, ταχυδρόμοις πρεσβείαις, φρουρεῖν βοηθεῖν παράστηθι· σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν, πέλεις Θεονόμφευτε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἰαμάτων ὑπερχειλῆ, καὶ πηγὴν σε θαυμάτων ἀνελλιπῆ, ἔδειξε Νικόλαε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· οἱ γὰρ βαρείαις νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεινῶς ἐταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας, ἀκεσώδυνον ὄντως, εὐρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε Ἄγνη, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνυμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱεράρχην ἄσμασι, τὸν ἐν Μύροις λαοὶ ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν· ἰδοὺ γὰρ ὤφθη ὅλος καθάρσιος, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἄμωμον, τὴν εἰλικρινῆ καὶ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱερεὺς κεκαθαρμένος τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί· ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ καὶ ὁμολογητοῦ, ἐνὸς τῶν τῆς Πατέρων τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. (†330)

Στίχ. Ὁ Νικόλαος, πρέσβυς ὢν ἐν γῆ μέγας,
Καὶ γῆς ἀποστάς, εἰς τὸ πρεσβεύειν ζέει.

Ἐκτη Νικόλεώ γε φάνη βιότιο τελευτή.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν τυράννων, πρότερον τῆ μοναδικῆ πολιτεία διαπρέφας· εἶτα, δι' ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν, τὴν Ἀρχιερωσύνην ἐδέξατο. Ἐπεὶ δὲ τὰ χριστιανῶν ἦν πρεσβεύων καὶ τὴν εὐσέβειαν κηρύττων ἐλευθέρᾳ φωνῇ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς Πόλεως, καὶ πληγαῖς καὶ στρεβλώσεσι παρ' αὐτῶν ὑποβληθεὶς, τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται μετὰ καὶ ἄλλων χριστιανῶν. Τοῦ δὲ μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου τὴν Βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ψήφῳ Θεοῦ ὑποζωσαμένου, ἀφίενται οἱ κατάκλειστοι τῶν δεσμῶν· μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Νικόλαος ἀφεθείς, τὰ Μύρα κατέλαβεν. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύνοδος συναθροίζεται ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἧς μέλος καὶ ὁ θαυμαστός Νικόλαος γίνεται.

Οὗτος πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐποίησε θαύματα, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δημοῖ· διέσωσε δὲ καὶ συκοφαντηθέντας ἄνδρας τρεῖς, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν. Ὡς γὰρ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔμελλον οὗτοι ἀποτέμνεσθαι, ἐν φυλακῇ ὄντες, ἔμαθον, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλέσαντο, ὑπομνήσαντες αὐτῷ καὶ ὧν ἐποίησεν ἄλλων εὐεργεσιῶν, καὶ ὅπως τρεῖς ἄνδρας ἐν τῇ Λυκία ἀναιρεῖσθαι μέλλοντας διεσώσατο. Τοιγαροῦν ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ θερμὸς εἰς ἀντίληψιν, ὁ ἅγιος, φημί, Νικόλαος, ὀπτάνεται ὄναρ τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ ἐπάρχῳ· καὶ τὸν μὲν ἐπιτιμᾷ διὰ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τοὺς ἄνδρας διαβολὴν· τὸν δὲ βασιλέα ἀναδιδάσκει, καὶ ὑπομιμνήσκει, ὡς

ἀνεύθυνοί εἰσι, καὶ διὰ φθόνον τῷ τῆς καθοσιώσεως ἐγκλήματι ὑπεβλήθησαν· ὅθεν αὐτοὺς λυτροῦται τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἕτερα πλεῖστα τεράστια ἐκτελέσας, καὶ ἱερώς τὸν ὀρθόδοξον ποιμένας λαόν, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐληλακώς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν· οὐδὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ποιμνίου ἐπιλαθόμενος, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην, ὡς εἰπεῖν, ἡμέραν τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ τοῖς δεομένοις ἐπιδαφιευόμενος καὶ κινδύνων παντοίων καὶ περιστάσεων ῥυόμενος.

Καὶ νῦν δέ, ὡς τότε, ὁ αὐτὸς Θεὸς δι' αὐτοῦ πλεῖστα θαύματα ἐνεργεῖ· καὶ οἱ ἐκ πίστεως ἀδιστακτῶς ἀξαιτούμενοι, οὐκ ὀλίγα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ μείζονα, καὶ οὕτως ἔχοντα θαυματουργήματα λαμβάνουσιν· ὥσπερ καὶ νῦν τοιοῦτόν τι γέγονε παρὰ τοῦ τρισμάκαρος Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου.

Ἄνθρωπος γάρ τις εὐλαβῆς ἦν ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐν Χριστῷ πιστός, καὶ τὸν ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Νικόλαον ὑπερβαλλόντως φιλῶν καὶ φιλούμενος ὑπ' αὐτοῦ. Οὗτός ποτε πρὸς ἑτέραν χώραν διὰ πλοῦς ἀφικέσθαι βουλούμενος, δουλείας αὐτὸν ἀναγκαίως κατεπειγούσης, ἀπελθὼν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου, προσηύξατο κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ· καὶ τοὺς οἰκείους προσγενεῖς τε καὶ φίλους ἀσπασάμενος, ἐπέβη τῷ πλοίῳ. Περὶ δὲ ὥραν ἐνάτην τῆς νυκτὸς ἀνέστησαν μεταβαλεῖν τὰ ἰστία, ἑτέρου ἀνέμου πνεύσαντος· συνανέστη δὲ καὶ ὁ εὐλαβέστατος οὗτος ἄνθρωπος πρὸς χρεῖαν ὕδατος. Ἀσχολουμένων δὲ πάντων πρὸς τὴν τῶν ἰστίων μεταβολήν, συμποδισθεῖς, οἷα φιλεῖ συμβαίνειν, ἀπερῶριφον εἰς τὸ πέλαγος κατὰ τὸ μέσον τῆς θαλάσσης. Κάκεινοι μὲν, σκοτίας οὔσης καὶ τοῦ πνεύματος σφοδροτέρως ἐπὶ τὰ πρόσω βιάζοντες, μὴ δυνάμενοί τι διαπράξασθαι, τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀπωδύροντο πικρότατον θάνατον. Ὁ δὲ γε, μεθ' ὧν ἐνεδέδυτο ἀπορῶριφεις τῇ θαλάσῃ καὶ γενομένων τούτων πληρεστάτων τοῖς ὕδασι, εἰς τὸν πυθμένα τοῦ πελάγους καταποντισθεῖς, Ἅγιε Νικόλαε, βοήθει μοι, εἶπεν. Ἐπὶ πολὺ δὲ τὴν φωνὴν ἀνακράζοντος, ὦ τοῦ θαύματος! ὡς ἀκατανόητα τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε! εὐρέθη μέσον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δοκῶν ἐν τῷ βυθῷ ἐστάναι. Οἱ δὲ γειτονοῦντες, τῶν φωνῶν ὡς ἤσθοντο, ἀνέστησαν· ὡσαύτως καὶ οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ φῶτα ἀνάψαντες, συνελθόντες καὶ οἱ ἔξωθεν γειτονοῦντες, εἶδον αὐτὸν μέσον τῆς οἰκίας ἐστῶτα καὶ κράζοντα· καὶ τοὺς χιτῶνας, οὓς ἐνεδέδυτο ἐν τῇ θαλάσῃ, θαλάσσιον καταρρέοντα ὕδωρ· καὶ ἐνεοὶ γεγονότες, ἐξέστησάν τε καὶ ἔφριξαν.

Ὁ δέ· ὦ ἀδελφοί, τί ἐστὶ τὸ ὀρώμενον; ἐγὼ γὰρ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι πάντα ὑμᾶς ὄψε, ἐνάτη ὥρα ἀσπασάμενος, τῷ πλοίῳ ἐμβὰς ἀπέπλευσα· καὶ αἰσίου ἀνέμου πνεύσαντος, ἐφ' ἱκανὸν τὸν πλοῦν διηλύσαμεν. Περὶ δὲ δευτέραν φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἢ καὶ τρίτην, ἐν τῷ πλοίῳ σταθεῖς διὰ τὸ λαβεῖν ὕδωρ, συμποδισθεῖς ὑπὸ τῶν ναυτῶν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπερῶριφον, καὶ εἰς βοήθειαν τὸν ἅγιον Νικόλαον ἐπεκαλούμην· ποῦ δὲ νῦν εἰμὶ ἀγνοῶ· ὑμεῖς εἶπατέ μοι, ὅτι ἐξεστηκώς εἰμι καὶ ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονα.

Οἱ δέ, τῶν εἰρημένων νουνεχῶς ἀκροασάμενοι, τό τε θαλάσσιον ὕδωρ καταρρέον ἐκ τῶν χιτῶνων ὀρώντες, ἐξεπλάγησαν, ἐννοοῦντες τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος. Καὶ σὺν αὐτῷ χαίροντες ὁμοῦ καὶ δακρύνοντες, ἐπὶ πολὺ τό, Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Εἶθ' οὕτως ἀποδυσάμενος καὶ ἕτερα ἀμφιασάμενος, τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου κατέλαβε καὶ τὸ λοιπὸν τῆς νυκτὸς ἐκείσε διεβίβασε, προσπίπτων μετὰ δακρῶν, ἐκλιπαρῶν, ἀντιβολῶν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν μετ' ἐκπλήξεως ἀπεδίδου. Ὁρθρου δὲ ἤδη φθάσαντος καὶ τοῦ συνήθους λαοῦ συναθροισθέντος, τὸ θαῦμα πᾶσι κατάδηλον γέγονεν. Ὡς οὖν ἅπαντες τῶν ἡδυπνῶν ἐκείνων ἀρωμάτων ἐνεπλήσθησαν, τῶν εἰς

εὐχαριστίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου παρὰ τοῦ ἀνδρὸς προσαχθέντων, ὀλόφωτον δὲ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐωρακότες, ἐπυθάνοντο, τίς ἢ αἰτία τοῦ δράματος. Καὶ μαθόντες ἐξέστησαν, τὸν Θεὸν δοξάζοντες καὶ τὸν Ἅγιον εὐφημοῦντες. Τὸ ἐξάισιον τοίνυν τοῦτο καὶ ὑπερφυῆς ὄντως μεγαλεῖον, εἰς πᾶσαν τὴν Κωνσταντίνου Μεγαλόπολιν διαδραμόν, εἰς ὧτά τε τοῦ κρατοῦντος τότε βασιλέως φθάσαν καὶ τοῦ τὴν Μεγάλην τότε Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τῷ ἀρχιερατικῷ θρόνῳ κοσμοῦντος, ἐπὶ συνεδρίου ἀνέπεισε τὸν ἄνδρα καλέσασθαι. Παραστάντος οὖν τούτου καὶ ἐπὶ παρῶσιν πολλῶν συνελθόντων διηγησαμένου, ὅπως καὶ τίνα τρόπον αὐτῷ τὸ ἐξάισιον καὶ ὄντως ἀκατανόητον τοῦτο τερατούργημα γέγονεν, ἅπαντες ἐξεβόησαν· Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασιῶν σου! Λιτὴν δὲ καὶ ἀγρυπνίαν διαλαλήσαντες, καὶ πανδημεὶ συναθροισθέντες, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου ἀπήεσαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν, καὶ τῷ πιστῷ αὐτοῦ θεράποντι τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμοντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, τοῦ ἀπολογητοῦ. (†185)

Στίχ. Ἐν σοφίᾳ ἴθυνας Ἀντιοχείας ποιμνην,
Ὡς κλεινὸς Ἐπίσκοπος, Θεόφιλε παμμάκαρ.
Ὁ Θεόφιλος πολλοὺς τῷ Θεοῦ φίλους,
Ἦγαγε σοφὸς ποιμὴν Ἀντιοχείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νίσερ, τοῦ κατὰ τὸν διωγμὸν τοῦ Διοκλητιανοῦ τὴν καλὴν ὁμολογίαν δόντος καὶ πυρὶ τελειωθέντος. (~†286-305)

Στίχ. Νίσερ κατεφρόνησε σαρκὸς αἰκίας,
Καὶ τὸν πῦρ πνέοντα πυρὶ καταφλέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀσέλλης (Asella), τῆς ἐν Ῥώμῃ. (†406)

Αὕτη, κατὰ τὸν ὄσιον Ἱερώνυμον, ὑπῆρξεν εὐλογημένη ἐκ κοιλίας μητρός. Ἐμόνασε ἐν Ῥώμῃ εἰς ἡλικίαν δέκα ἐτῶν, καὶ διῆγε βίον μακρόν, ἐν νηστείᾳ καὶ προσευχῇ· κατέστη δὲ ἡγουμένη, μήτηρ πολλῶν παρθένων, κληθεῖσα καὶ «ἄνθος Κυρίου».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱεραποστόλων Αὐξιλίου (Auxilius), Ἰσσερνίνου (Isserminus) καὶ Σεκουνδίνου (Secundinus), συνεργατῶν τοῦ ἁγίου Πατρικίου εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς Ἰρλανδίας. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Διονυσίας, Δατίβης (Dativa), Λεοντίας, Τερτίου, Αἰμιλιανοῦ, Βονιφατίου, Μαγιορικῶ (Majoricus), καὶ Σέρβου (Servus), ἀθλησάντων ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ ὑπὸ τοῦ Οὐννερίχου (Hunneric), ἀρειανοῦ Βανδάλου βασιλέως. (~†484)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀβρααμίου, ἐπισκόπου Κρατείας τῆς Βιθυνίας. (†557)

Στίχ. Τοῦ Πύργου σε Μονὴ Ἀβραάμιε γεραίρει,
καὶ Κρατεία τοὺς πολλοὺς ἐπικροτεῖ σου ἄθλους.

Χριστοῦ ἐκράτυνε δόγμα διφυΐας,
Ἀβράμιος ἐπίσκοπος ὁ Κρατείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Γερτρούδης (Gertrude) τῆς Γεροντίσσης, κτιτορίσσης καὶ ἀΐγουμένης τοῦ κοινοβίου Χαμάης (Hamaye) πλησίον τοῦ Δουακοῦ (Duacum, Douai), ἐν βορείῳ Γαλλίᾳ. (†649)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου, μητροπολίτου Κιέβου καὶ Βλαδιμήρ, τοῦ καταπολεμήσαντος τὴν ἐν Λυῶν μετὰ τῶν Παπικῶν ψευδοένωσιν (1274) καὶ ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (†1305)

Τὸ δὲ τίμιον σκῆνος αὐτοῦ διατηρεῖται ἀλώβητον ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Βλαδιμήρ.

Στίχ. Τῶν Λατίνων τὴν ψευδῆ ἔνωσιν διελέγξας,
Πίστιν ὀρθὴν ἐκράτυνεν ὁ Μάξιμος Κιέβου.

Μέγας ἐν πᾶσιν ὁ Μάξιμος Κιέβου,
Μέγας ἐδείχθη ἀφθαρσίᾳ λειψάνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου Νεομάρτυρος Νικολάου, τοῦ Καραμάνου, ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσαντος. (†1657)

Στίχ. Ἐμαρτύρησας ὡσπερ ἠρνήσω πάλαι·
Ἦθεν στέφανον, Νικόλαε, λαμβάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμην εὐγνώμονα ἐπιτελοῦμεν φοβεραῶς τινος ἀπειλῆς σεισοῦ, μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν καὶ διασώσεως τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ.

Στίχ. Κἂν βλέμμα θεῖον ὑψόθεν θυμοῦ γέμον,
Ποιῆ τρέμειν γῆν, εὐμενὲς ταχὺ βλέπει.

Ἦσεισας, ἀλλ' ἔσωσας αὖθις γῆν Λόγε.
Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἴκτος ἐστὶ τὸ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου Περάτζε, τοῦ Γεωργιανοῦ, τοῦ ἐν Ἄουσβιτς τελειωθέντος. (†1942)

Στίχ. Χριστὸν μιμηθεῖς τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα,
Τίθησι Γρηγόριος ψυχὴν ἐκθύμως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ἧ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χ ρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε ρ Χρι σος εξ ς ρα

νων ἀπα ντη σα τε Χρι σο ος ε πι γης υ ψω
θη τε ἀ σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ραι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ζω σ Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
νσ σαρκω θε ντι α σπο ρωσ Χρι στω ω τω Θε ω
βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας η
μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ρα β δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Παρ θε νσ α νε ε βλα ση σας
εξ ο ρος ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος
ηλ θεσ σαρκω θεις εξ α πει ραν δρω ο α υ λος
και Θε ος δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε΄

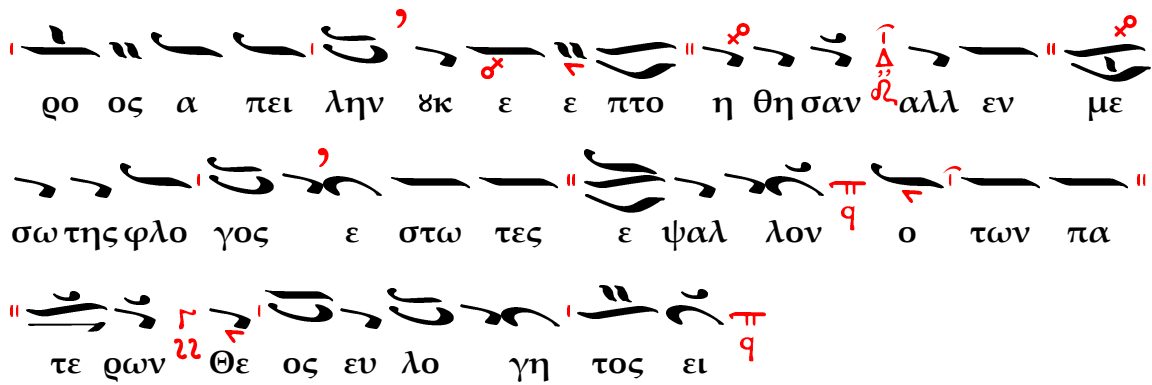
Θ ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιρ μων της
 με γα λησβλ λη ης σδ τον αγ γελον ει ρη νην πα
 ρε ε χο με νον α πε ςει λας η μιν ο θεν
 θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ
 νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γσ μεν σε φι λα αν
 θρωω πε

ὠδὴ ς΄

Σ πλαγχων Ι ω ναν εμ βρου ον α α πη με σεν
 ε να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη
 Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρκα
 λα βων διε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο
 ρον η ης γαρ εχ υ πε ςη ρευ σε ως την τε κσ
 σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

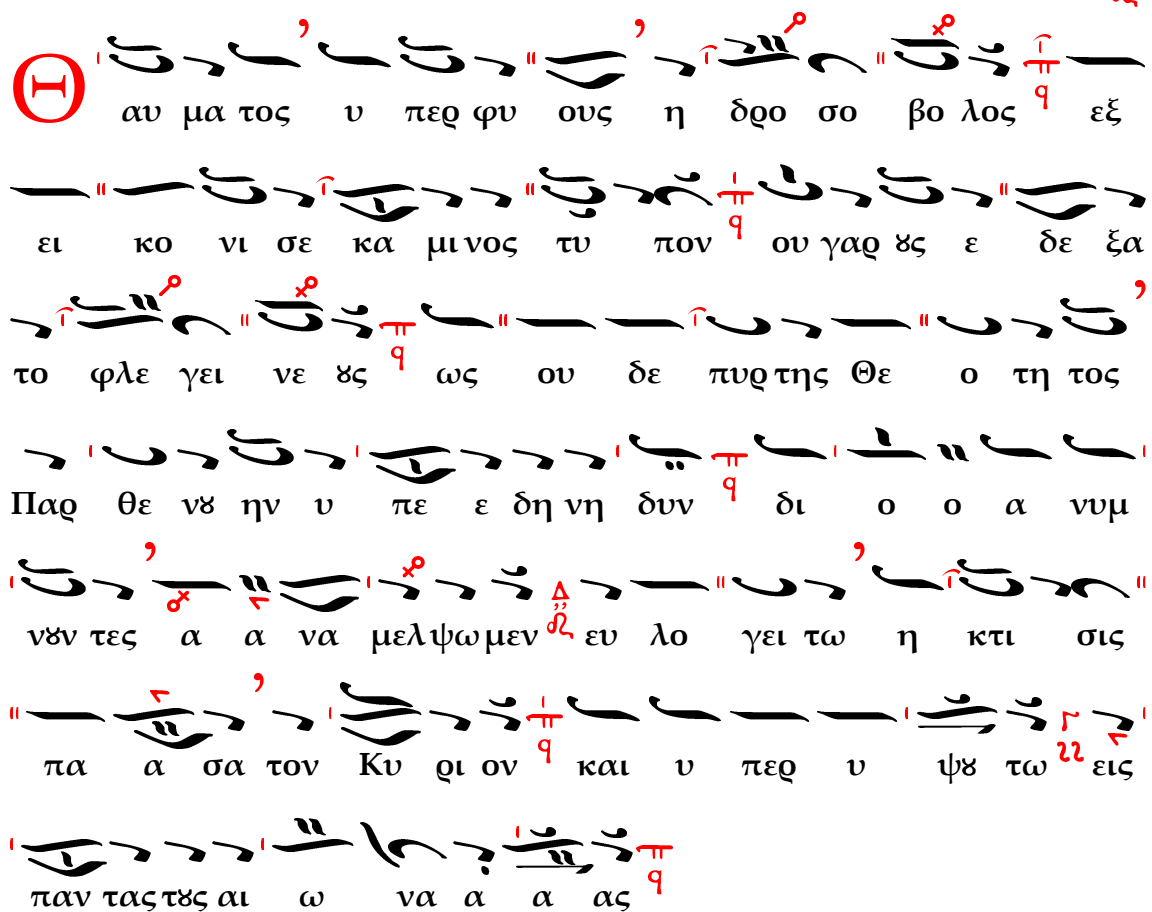
ὠδὴ ζ΄

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
 σε βς προ ςα γ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ

 ρο ος α πει λην εκ ε ε πτο η θησαν ^Δ αλλ εν με
 σωτης φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ⁹ ο των πα
 τε ρων ²² Θε ος ευ λο γη τος ει ⁹

ὥδη ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

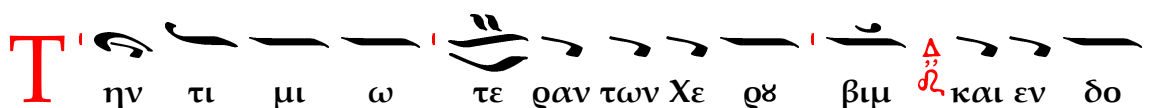

Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος ⁹ εξ
 ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ⁹ ου γαρ ρς ε δε ξα
 το φλε γει νε ρς ⁹ ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
 Παρ θε νσ ην υ πε ε δη νη δυν ⁹ δι ο ο α νυμ
 νον τες α α να με λψω μεν ^Δ ευ λο γει τω η κτι σις
 πα α σα τον Κυ ρι ον ⁹ και υ περ υ ψω τω ²² εις
 παν τας τας αι ω να α α ας ⁹

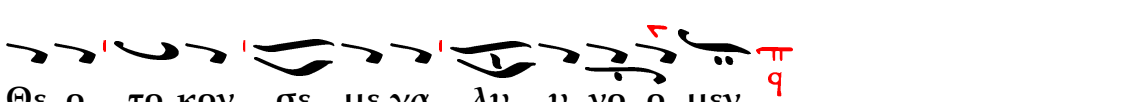
Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

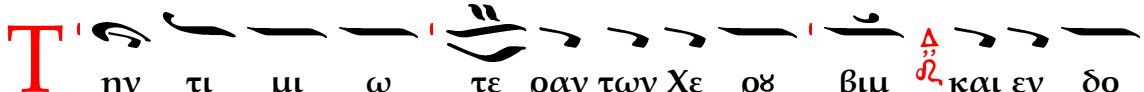

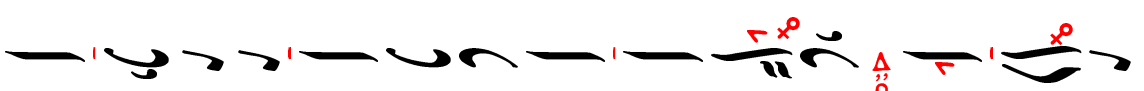
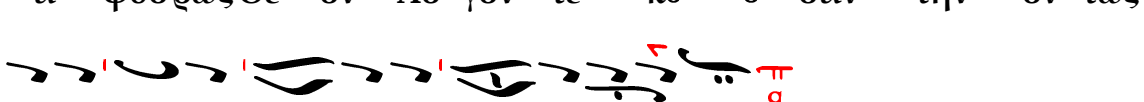

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ ^Δ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
 ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

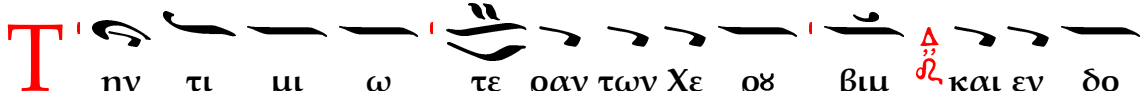

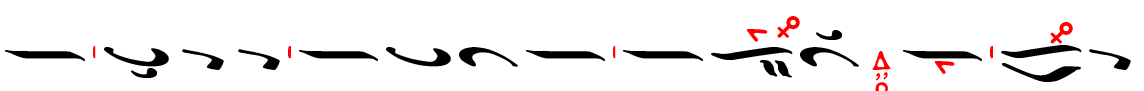
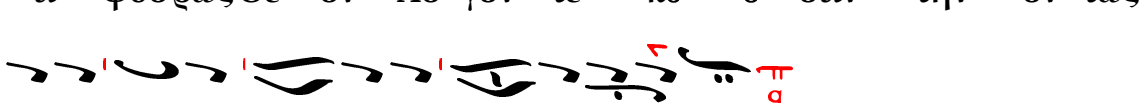

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθωρωσθεον Λογον τε κς 8 σαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

5

Καθειλε δυναστας απο θρονων και υψωσε ταπεινους· πεινωντας
 ενεπλησεν αγαθων και πλουτουοντας εξαπεστειλε κενους.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθωρωσθεον Λογον τε κς 8 σαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

6

Αντελαβετο Ισραηλ παιδος Αυτου, μνησθηναι ελεους, καθως
 ελαλησε προς τους πατερας ημων, τω Αβρααμ και τω σπερματι
 Αυτου εως αιωνος.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθωρωσθεον Λογον τε κς 8 σαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

ὠδὴ θ'

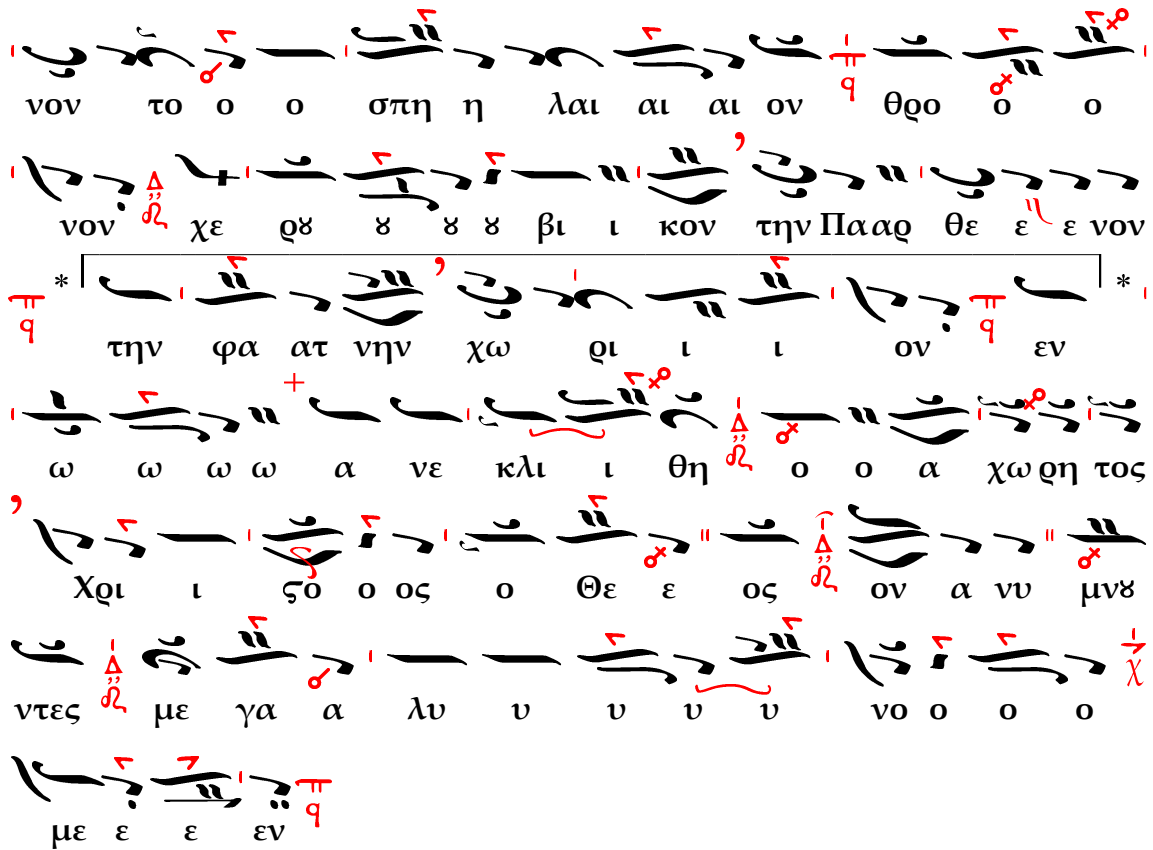
M ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ α ς τ η ν τ ι μ ι
ω τ ε ε ρ α ν και ε ν δ ο ξ ο τ ε ρ α ν τ ω ν α ν ω ς ρ α
τ ε υ μ α τ ω ν

M υ σ τ η ρ ι ο ν ξ ε ν ο ν ο ρ ω και πα ρ α δ ο ξ ο ν
ο υ ρ α ν ο ν τ ο σ π η λ α ι ο ν θ ρ ο ν ο ν χ ε ρ β ι κ ο ν τ η ν
Π α α ρ θ ε ν ο ν τ η ν φ α α τ η ν χ ω ρ ι ο ν ε ν ω ω
α ν ε κ λ ι θ η ο α χ ω ρ η τ ο ς χ ρ ι ς ο ο ς ο θ ε
ο ς ο ν α ν υ μ ν ο ν τ ε ς μ ε γ α λ υ υ ν ο ο μ ε ν

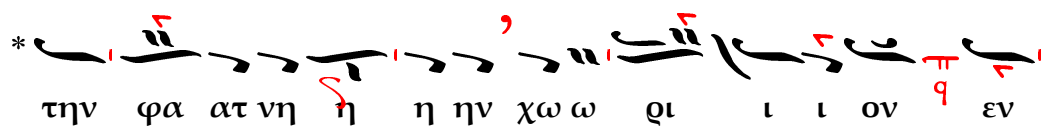
Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

M ε γ α α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η η μ α ς
τ η η ν τ ι μ ι ω τ ε ε ε ρ α ν και αι ε εν
δ ο ο ξ ο ο τ ε ε ε ρ α ν τ ω ν α α ν ω ς ρ α
τ ε ε υ μ α α α α τ ω ν

M υ σ η η ρ ι ι ι ο ο ν ξ ε ε ε ν ο ν ο
ρ ω ω και αι πα ρ α α δ ο ο ξ ο ν ο υ ρ α

 νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο
 νον χε ρσ ς ς ς βι ι κον την Πααρ θε ε ε νον
 * την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν *
 ω ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χωρη τος
 Χρι ι σο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μνσ
 ντες με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε εν

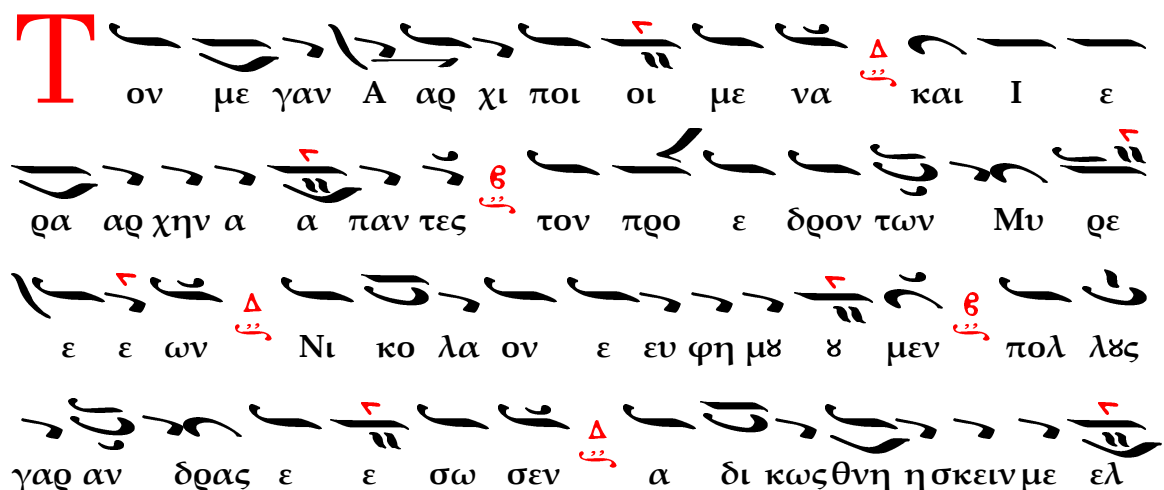

 την φα ατ νη η η ην χω ρι ι ι ον εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Τοῦ Ἁγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

Τον με γαν Α αρ χι ποι οι με να και Ι ε
 ρα αρ χην α α παντες τον προ ε δρον των Μυ ρε
 ε ε ων Νι κο λα ον ε ευ φη μσ ς μεν πολ λος
 γαρ αν δρας ε ε σω σεν α δι κως θνη η σκειν με ελ

λοντας και βασιλει οπτα ανεται συν Α
βλαβι ω ωκατ ο οναρ λυων την αδιικον
ψη η φον

Ὅμοιον.

Μεγαλως σε εδωξα σεν εν θαυμα
σι εν οκυριος και ζωντα και μετατε
ε ελος Νικολαι Ιιεραραχα τις γαρ εκ
ποθπι ιστεως μονον επεεκαλεεσα
τοτο αγιον σο ονομα και εκευθυς
ειειση κσ σθη θερμον προστατην ευρων
σε

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σοφιαν ενυποστατον και Λογον
υυπερσσιον και ιατροντωναπα
ααντων Χριστον τεκσαα Παρθεενετα
ελκη και αιτατρα αυματα της ψυχης μσθε
ρααπευσον ταχα λεπα ακαιχρο ονια και

της καρδιασ μὴ παυσον τας ἀπρεπεις ἐν
θυμη ἡσεις

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Π α σα πνο ἡ αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιπτάμενος, ὡς νεοττὸς τῆς ἄνω,
καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε τρισμάκαρ κράζεις αἰεὶ, πρὸς τὸν
Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ
πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

Στίχ. β΄. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος τὴν ὠραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱερουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἱερουργέ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἄγιε ἀγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζῶων ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ἱερώτατε.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς ἐν ὄνειρῳ ἐπέστης τῷ εὐσεβεῖ βασιλεῖ, καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ, ἐκ θανάτου ἐρρύσω, πρέσβευε ἀπαύστως, ὅπως καὶ νῦν, ταῖς εὐχαῖς σου ῥυσθίημεν, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ ὀδυνῶν, οἱ ἀξίως εὐφημοῦντές σε.

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Πά ρ

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι
Πα
α α λ πι ι ι ι ι σω ω ω μεν εν σα
α λ πι γ γι ι ι α σμα α α τω ω ν σκι ρ τη σω μεν ε ο ρ
τι ι α και χο ρευ σω μεν α γα λ λο ο ο με ε ε
ε νοι τη ε τη σι ω πα νη η γυ υ υ ρει του ου
θε ε ο φο ο ο ο ο ρου ου πα α α τρος

Κε
 βασι λεις και αρ χο οντες συν τρε χε ε ε τωω ω
 Πα
 ω σαν και τον δι ο νει ρου φρι κτης ε πι ι στα α
 Δι Πα
 σι ι ασ βασι λε ε α πει θο ον τα α ναι τι ους
 Δι
 κρα του με νου ους τρεις α πο λυ σαι στρα τη λα τας
 Πα
 α α νυ υ μνει ει ει ει ει τωω ω ω σαν ποι
 Δι Πα
 με νες και δι δα σκα α λοι τον του κα λου ου ποι οι με
 Πα Δι
 ε νος ο μο ζη λο ον ποι οι με ε να συ νελ
 Πα
 θον τες ε ευ φη η μη η η η η σωω ω ω μεν
 Δι Πα
 οι εν νο σοις το ο ον ι ι α α τρον οι εν κιν
 Πα Δι
 δυ νοις το ον ρυ υ στην οι α μαρτω ω λοι οι οι
 Πα
 το ον προ στα α α την οι πε νη τες τον θη η
 Πα
 σα αυ ρον οι εν θλι ψε ε σι ι ι τη ην πα
 Κε
 ρα α μν θι ι ι ι αν τον συ νο δι την οι
 Πα
 ο ο δοι οι οι πο ο ο ο ροι οι εν θα λα α ασ
 Κε
 ση η τον κυ υ βερ νη η η η την οι παν τες τον παν
 Πα
 τα χου θερ μω ως προ φθα α α νο ο ο ον τα

Πα
με γιστον Ι ι ε ε ρα αρχην εγ κω μι α
α ζο ον τες ου ου τω ως ει ει πω ω ω
Κε
μεν πα να γι ε Νι κο ο ο λα α α ε
προ ο ο ο ο ο ο φθα α α προ ο φθα α
σο ο ο ο ο ο ο ω ο ο ο ον ε ξε
Πα
λου η μα ας της ε νε ε στω ω ω ση ης α
να α α αγ κης και σω σον τη ην ποι οι μνη η ην
σου ταις ι ι κε σι ιαις σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πάφ

Και νυν και α ει και εις τες αι ω ναστων
αι ω ω νων α μην
Μα κα ρι ζο μεν σε θε ο το ο κε Παρ θε ε νε
και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κατα χρε ε ος
την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το
αρ ρη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι αν

και κα τα φυ υ γη ητων ψυ χω ων η η μων

ἢ τὸ ἐξῆς Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ἦχος Πάφ

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τες

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ἦχος Πάφ

Σα αλ πι ι ι ι ι σω ω ω μεν εν σα

αλπυ γι ι ι α σμα α α των προ κυ ψασα γαρ α

νω ω θεν η Πα ντα νασσα Μη τρο πα α αρ θε ε ε

ε νος ταις ευ λο γι αις κα τα α στε ε ε φει τες

α νυ υ μν υ υ υ υ ντα ας α α αυ την

βα σι λεις και αρ χο οντες συν τρε χε ε ε τω ω

ω σαν και την Βα σι λι δα κρο τει τω σα αν ε εν

υ υ μνοις Βα σι λε ε α τε ξα α σαντες θα να τω

κρα του με νου ους πριν α πο λυ σαι φι λαν θρω πως ε

ευ δο ο κη η η η η σα α α α ντα Ποι με

νες και Δι δα σκα α λοι την τσ κα λυ υ Ποιοι με ε

Πα
 νος υ περ α γνο ον Μη η τε ε ρα σου νελ θον τες
 ε ευ φη η μη η η η η σω ω ω μεν την
 λυχ νι αν τη η ην χου υ σα αυ γη την φω το φο
 ρον νε ε φε ε λην την των ρ ρα α νω ω ω ν πλα α
 τυ τε ε ε ε ραν την εμ ψυ χον τε κι ι βω ω
 τον τον πυ ρι μο ορ φο ο ον τ ς ς Δε σπο ο
 τ ς θρο ο ο ο νον την μαν να δο χον χου σε ε
 α α αν στα α α μνον την κε κλει με ε ε νη ην τ ς
 Λο ο γ ς πυ υ υ λην την παν των χρι στι α νων το
 κα α τα φυ υ υ γι ι ι ι ον α σμα σι
 θε ε η η γο ο ροις ε γ κω μι α α ζο
 ον τες ου ου τω ως ει ει πω ω ω μεν πα
 λα τι ον τ ς ς Λο ο ο γ ς α ξι ι ι ι ι ι ι
 ω ω ω α ξι ι ω ω σο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ον τ ς τα πει ν ς η μα ας της
 ς ρα α νω ω ω ν Βα α σι λει ει ει ας ς δεν

γαρ α α δυ υ να α α τον τη με ε σι τει ει α
σδ

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

θρω ποις ευ δο κι ι α

μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν

Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι

α την με γα α λην Σου δο ο αν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ πα ντο κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο

σμη λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρτι ι

ας του κο ο σμ^υ

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων^υ ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας^υ

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος
Κυ ρι ος^υ Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην^υ

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε^υ και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να^υ και
εις τον αι ω να του αι ω ω νος^υ

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθη ναι η μας^υ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ερων η μων^υ και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην^υ

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας^υ κα
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε^υ

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σε ^u (τρεις) _q

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ^v ₂₂ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ^v ₂₂ ι ασαιτην ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι ^u _q

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυγον δι δα ξον με ^v ₂₂ του
ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος μου ^u _q

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου
ο ψο με θα φως ^u _q

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου σι
Σε ^u _q

Α γι ος ο Θε ος ^v ₂₂ Α γι ος Ι σχυ ρος ^v ₂₂ Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^u (τρεις) _q

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^u _q
Κ αι νυ υν και α ει ^v ₂₂ και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^υ₉

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^υ₉

Ἀσματικὸν. ⁷χ

A γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^υ₂₂ A α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^υ₉ A γι ος A α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^υ₉

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος ⁴Δι - θ

K α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος ⁶₂

ε γκρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη ποι οι

μνη σου ^Δ₂ η των πραγ μα των α λη θει α ⁶₂ δι α του το

ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα ^Δ₂ τη πτω

χει α τα πλσ σι α ⁶₂ πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα

ε ^Δ₂ πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^Δ₂ σω θη ναι τας

ψυ χας η μω ω ων ⁷₂ ^Δ₂

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος π̣δ̣ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδ̣

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^εγ̣

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδ̣

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γζ̣

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Πθ̣

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδ̣

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου ^ΔΣω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου ^ΔΣω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψαλμὸς 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 119 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμὸς 119)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οἰς θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (Ψαλμὸς 119)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οἰς θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατωθανα

 τον πατηησας εις ων της αγαγιας Τρι

 ααδος συνδοξαζοομενος τω Πατρι και

 τω Αγιω Πνευματι σωσον ημασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.
(ριε' 6)

Στίχ. β'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Στίχ. γ'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (ρλα' 9)

Κα νο να πιστεως και ει κοναπραοτητος

 εγκρατειας διδασκαλον ανεδειξε σε τη ποι

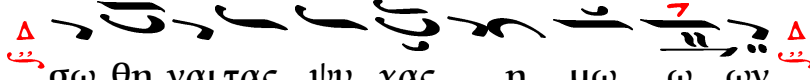
 μνησου η των πραγματων αληθεια δια του το

 εκτησω τη ταπεινωσει τα υψηλα τη πτω

 χεια τα πλσια πατερ Ιεραρχα Νικολαε

 πρεσβευε Χριστω τω Θεω σωθη ναιτας ψυχας η

 μων

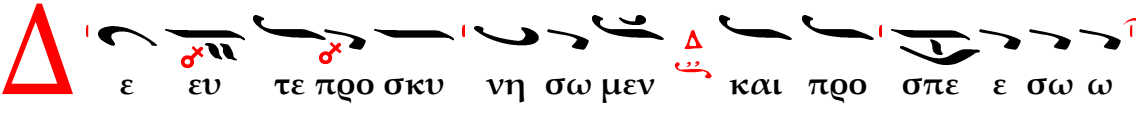

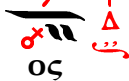
μέ τέλος:
σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ν
* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

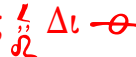
(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

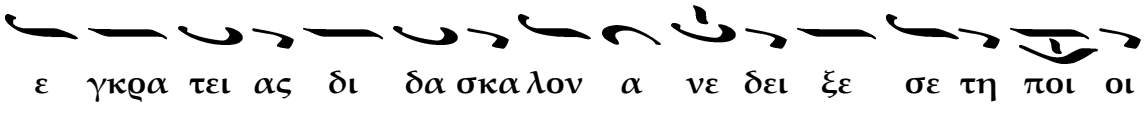
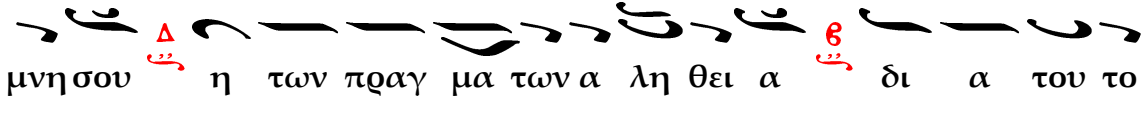
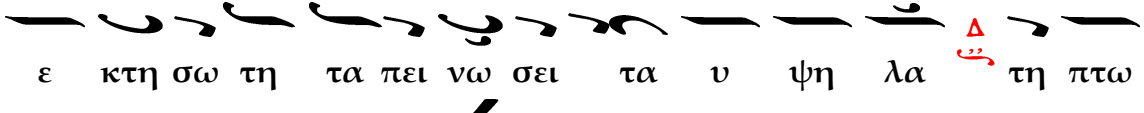
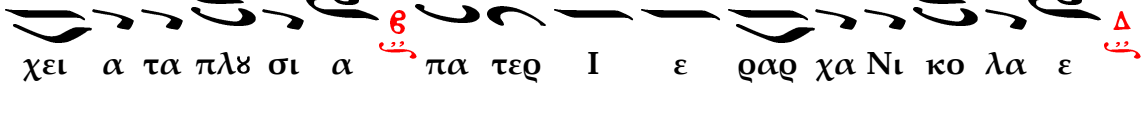
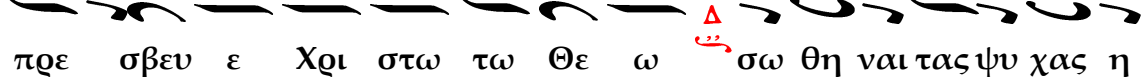
Ἦχος Δι - ϑ

Δ
ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο εν Α γι ι οι ο ις θ αυ μα στο ο ο ο

ος

ὁ β΄ χορός:
ψαλλον τας σοι α λ η λ ε ι α
* * *

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος Δι - ϑ

Κ
α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος

ε γκρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη ποι οι

μνη σου η των πραγ μα των α λη θει α δι α του το

ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω

χει α τα π λ ο σ ι α πα τερ Ι ε ρ αρ χα Νι κο λα ε

πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η

μων ^ε

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦ Παρθένος σήμερον. Ἦχος Γα ϕ

Εν τοῖς Μυροῖς Ἀγαγιεῖς ἱερογος ἀνεδειχθης τῷ Χριστῷ γὰρ ὁ ὁσιετοῦ Ἐυαγγελιὸν πληρωσας ἐεθηκας τὴν ψυχὴν ἡν σὺ περὶ λαοὺς ἐεσωσας τῶς ἀθωοῦς ἐκ τῆς θανάτου διὰ τὸ ἡγιασθης ὡς μεγας μυστησθεῖς τῆς χαριῖτος

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κατ' Νοεμβρίου ἕως κατ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ϑ

Η Παρθεένος σημερον τον προαιωνιον Λοογον εν σπηλαιαιω ερχεται απο τε κειν απορη η η η τως χορευε η οικμεε

ε ε νη α κτ ισθει ει σα δο ξα σον με
 τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων
 βλ ηθεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
 ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας
A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

Κ αι νυν και αι ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η ησον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε ησον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις του βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς λβ').

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Τ ι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ου ο θα να

τος τϛ ο σι ι ϛ αυ τϛ

Χ Τι α ντα πο δω σω τω Κυ ρι ω πε ρι παν

τωνων αν τα πε δω κε ε μοι

T ι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ου ο θα να

τος τϷ ο σι ι Ϸ αυ τϷ

Σοι θυ σω θυ σι αν αι νε σε ως και εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου ε πι ι κα λε σομαι

T ι μι ος ε να ντι ον Κυ ρι ου ο θα να τος

τϷ ο σι ου αυ τϷ Ϸ Ϸ Ϸ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῆς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος 4 Κε Ϸ

A λλη λϷ Ϸ Ϸ ἱ α Α λλη η λϷ Ϸ Ϸ

Ϸ ἱ ἱ ἱ ἱ α Α α α α λλη η λϷ Ϸ Ϸ

ⲛ ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ
και πα σης της πρα ο

τη το ος α α αυ τϷ

A ^{Πα} λλη λϷ Ϸ Ϸ ⲓ ⲁ ^{Κε} Α λλη η λϷ Ϸ Ϸ

ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Α α α α λλη η λϷ Ϸ Ϸ

ⲛ ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Στίχ. β'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην
και οι

ο σι οι οι σϷ α γα αλ λι ι ι α α σο ο

ο νται

A ^{Πα} λλη λϷ Ϸ Ϸ ⲓ ⲁ ^{Κε} Α λλη η λϷ Ϸ Ϸ

ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Α α α α λλη η λϷ Ϸ Ϸ

ⲛ ⲛ ⲛ ⲓ ⲓ α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

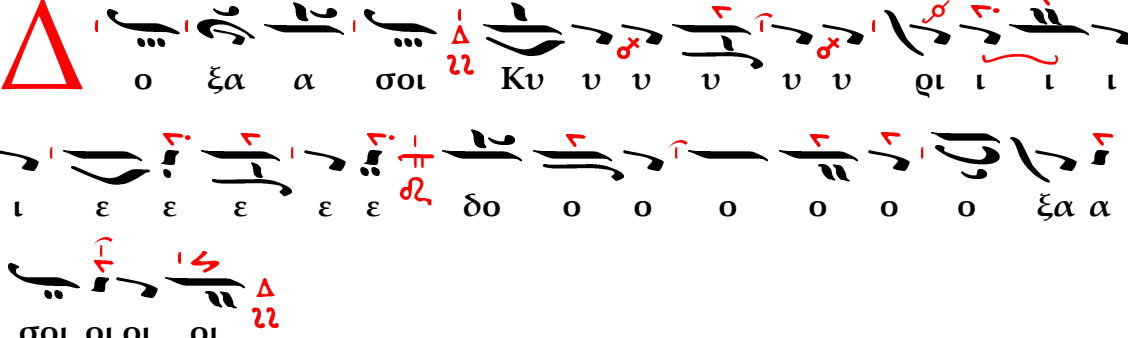
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ϸ' 17-23).

(Ὅσιακόν, τῆς ΙΖ' Ἰανουαρίου, ὅπερ ζήτει
τῇ Παρασκευῇ τῆς Β' ἑβδομάδος Λουκᾶ).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύνამις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντα. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς

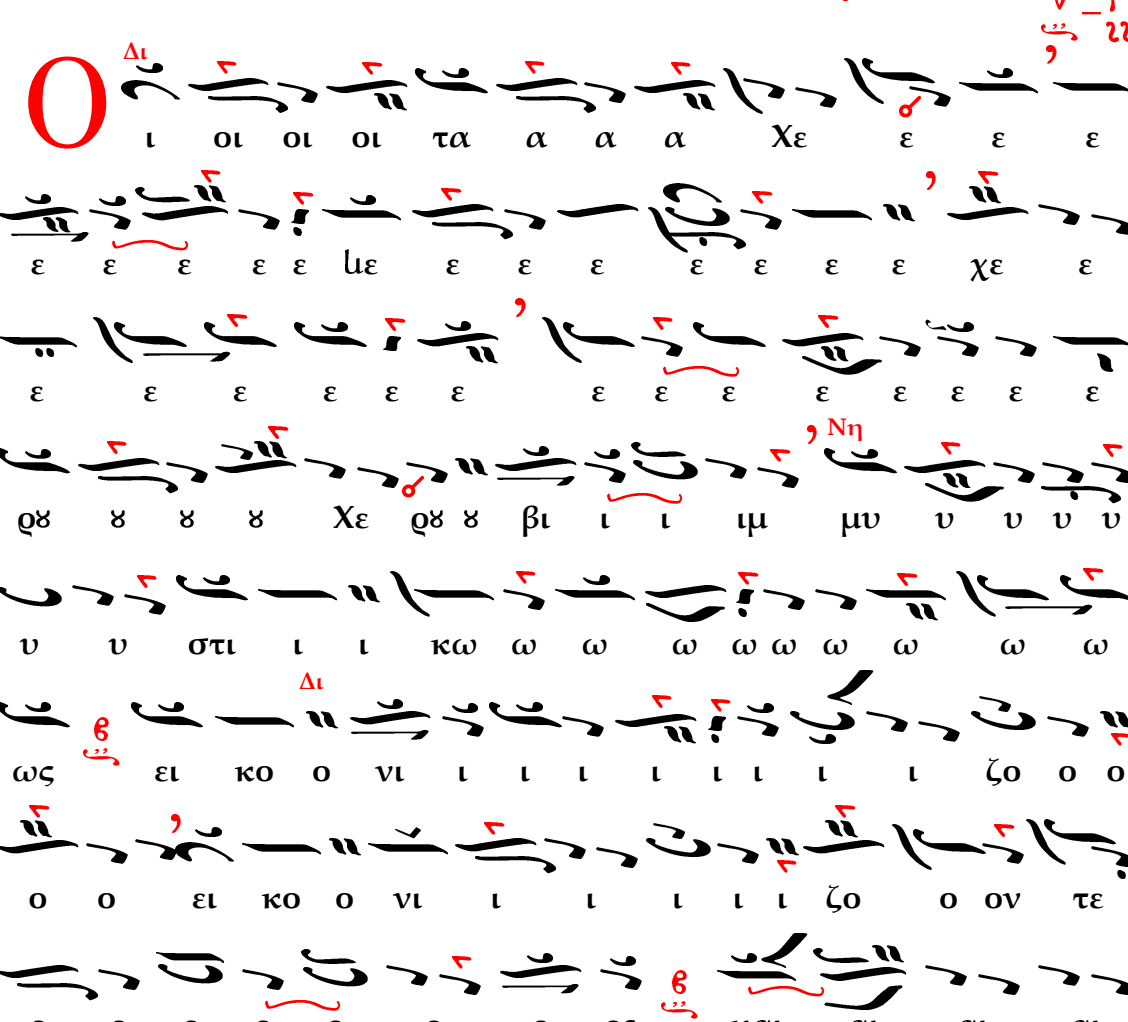
αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ιοι ιοι ιοι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι - θ

 ι οιοιοι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρ ρ ρ ρ Χε ρ ρ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε
 ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

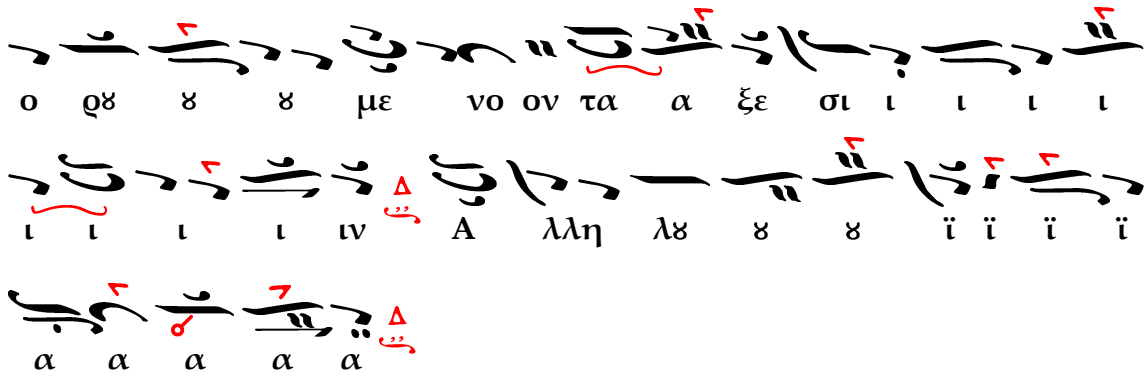
ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

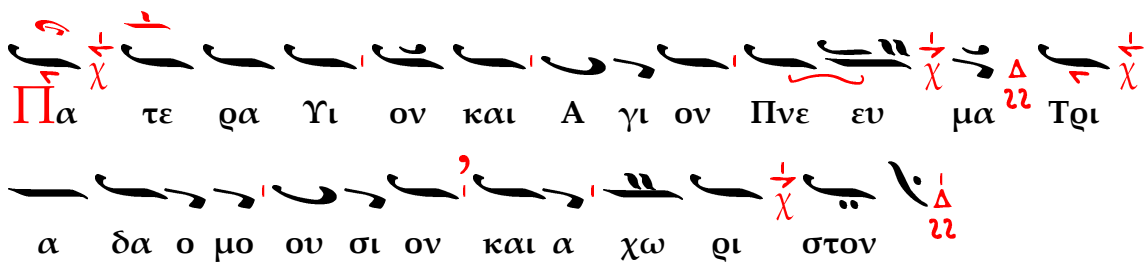
πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰΐ Δι

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ελεονειρηνηςθυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθ πληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριουουουωσαναεντοιςυψιι

ιιιιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

Σευμνουουμεν Σευλογουουμεεε

εν ΣοιευχαριστουμενΚυριεκαιδεομε

θαασουουουουοθεοοοοοοο

οοοσημωωων

με εραν με λε των ταςτην δι και ο συ υνην σα
 Α λλη λα ι α Α λλη λα ι α Α λλη
 λα ι α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι σ ευ λο γη με
 νον α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε αι ω ω νος
T ο ο νο μα Κυ ρι σ ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τ ε νυ ν και ε ως
 τ ε αι ω ω νο ο ος